EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 15.7.2025
COM(2025) 413 final

2025/0228 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega peatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine Guinea suhtes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viisaeeskirja[1] artikli 25a lõike 2 kohaselt peab komisjon hindama korrapäraselt ja vähemalt kord aastas kolmandate riikide koostööd tagasivõtmise valdkonnas ja andma sellest nõukogule aru.

Lähtuvalt nimetatud hindamisest ja arvestades meetmeid, mille komisjon on võtnud tagasivõtmise valdkonnas tehtava koostöö parandamiseks, ning ELi üldiseid suhteid asjaomase kolmanda riigiga, sealhulgas rände valdkonnas, võib komisjon järeldada, et asjaomane kolmas riik ei ole teinud piisavalt koostööd ja seetõttu on vaja võtta meetmeid. Sellisel juhul esitab komisjon vastavalt viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktile a ettepaneku nõukogu rakendusotsuse kohta, millega peatatakse ajutiselt viisaeeskirja teatavate sätete kohaldamine kõnealuse kolmanda riigi kodanike suhtes. Komisjonil tuleb pidevalt jätkata jõupingutusi asjaomase kolmanda riigiga koostöö parandamiseks.

• Guinea juhtum

2017. aasta juulis sõlmis EL Guineaga tagasivõtukokkulepe („Tagasisaatmismenetluse tõhusaks toimimise hea tava“). Kokkuleppe rakendamise jälgimiseks on seejärel toimunud seitse ühise töörühma kohtumist, millest viimane leidis aset 19. detsembril 2024. Riigi poliitilise olukorra tõttu katkestati tegevus 2021. aasta septembris ja see jätkus 2023. aasta detsembris. Kuigi Guinea ametiasutused kinnitasid taas oma kavatsust teha tagasivõtmise valdkonnas koostööd, ei olnud nad valmis osalema enamikus meetmetes, mille EL on operatiivkoostöös esinevate probleemide lahendamiseks välja pakkunud. Tagasivõtukoostöö küsimust on käsitletud poliitilisel tasandil Conakrys ELi Guinea suursaadiku ning välisministri, siseministri ja peaministri 15. oktoobri 2024. aasta kohtumisel ning mitmel kõrgetasemelisel kohtumisel Brüsselis, näiteks Guinea välisministri 23. oktoobri 2023. aasta visiidi käigus ning komisjoni / Euroopa välisteenistuse kohtumistel Guinea suursaadiku ja välisministriga vastavalt 31. mail ja 26. juunil 2024 .

Hoolimata kehtivast tagasivõtukokkuleppest ja jõupingutustest tagasivõtmise valdkonnas tegevuse hoogustamiseks, on koostöö enamiku liikmesriikide jaoks endiselt ebapiisav ning on alates 2023. aasta lõpust ja kogu 2024. aasta hindamisperioodi jooksul märkimisväärselt halvenenud. 2024. aasta juulis ja detsembris toimunud ühise töörühma kuuendal ja seitsmendal kohtumisel edastas Euroopa Liit Guineale selge sõnumi, et vaja on koostööd parandada ning rakendada täielikult tagasivõtukokkulepet, rakendada tõhusalt kokkulepitud menetlusi selliste Guinea kodanike tuvastamiseks, kellel ei ole õigust ELis viibida, ning väljastada nii seoses vabatahtliku kui ka sunniviisilise tagasisaatmisega tagasivõtukokkuleppe tähtaegade jooksul, kui isik on edukalt tuvastatud, kiiresti tagasipöördumistunnistusi. Guinea ametiasutustele edastati nimekiri 13 liikmesriigi ja ühe Schengeni lepinguga ühinenud riigi menetluses olevatest tagasivõtutaotlustest. Need sammud ei ole aruandeperioodil koostööd parandanud.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (edaspidi „Viisaeeskiri“) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

Guinea koostöö ebaseaduslikult liikmesriikide territooriumil viibivate kodanike tagasivõtmisel ei ole piisav, mida kinnitab 2024. aasta tagasisaatmise määr 3 %,[2] mis on madalam kui 2023. aasta 5 %, tuvastamismenetluse raames tehtava koostöö märkimisväärne halvenemine, tagasipöördumistunnistuste[3] väljastamise määra vähenemine ja tagasisaatmisoperatsioonide alase koostöö selge halvenemine. Aruandeperioodil oli liikmesriikidel Guineaga sõlmitud tagasivõtukokkuleppe tõhusa rakendamisega püsivaid ja kasvavaid probleeme, eelkõige dokumentideta isikute puhul. Guinea ebapiisav koostöö rikub sageli ka Samoa lepingu[4] tagasivõtmisega seotud sätteid, mida kohaldatakse ka Guinea suhtes ajutiselt alates 1. jaanuarist 2024, eelkõige seoses isikusamasuse tuvastamise taotluse esitamise järel tagasipöördumistunnistuste väljastamisele kuluva ajaga.

Komisjoni poolt alates 2020. aastast tehtud pideva hindamise raames, mis on põhinenud liikmesriikide esitatud andmetel ja teabel, aruteludel asjaomastes nõukogu töörühmades ja eksperdirühma kohtumistel ning liidu institutsioonide, organite ja asutuste esitatud andmete hindamisel, on liikmesriigid teatanud, et tagasivõtmise protsessi igas etapis on mitmeid püsivaid takistusi, näiteks seoses Guinea kodanike tuvastamise, reisidokumentide väljaandmise ja tagasisaatmisoperatsioonidega. See on toonud liikmesriikide jaoks kaasa väljasaatmisjuhtumite märkimisväärse kuhjumise.

Eespool öeldut arvesse võttes leitakse, et hoolimata komisjoni sammudest tagasivõtualase koostöö parandamiseks, ei ole Guinea koostöö ELiga tagasivõtmise valdkonnas piisav.

- **Liidu üldised suhted Guineaga**

Guinea on üks peamisi ELi saabuvate ebaseaduslike rändajate lähteriike. Hoolimata sellest, et ebaseaduslikult ELi saabunute arv on võrreldes 2023. aastaga märkimisväärselt vähenenud, oli Guinea 2024. aastal hinnatud riikide seas 8 388 ebaseadusliku saabunuga endiselt suuruselt kaheksas ebaseaduslike rändajate lähteriik.

EL ja Guinea säilitavad suhted poliitika, majanduse, kaubanduse ja koostöö vallas. Suhted põhinevad nüüd Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide organisatsiooni vahelisel Samoa lepingul.

EL on Guinea suurim turg ja tarnija ning on jätkuvalt oluline majanduspartner.

Kaubanduse valdkonnas reguleerib Guinea ja ELi vahelist koostööd ELi üldiste tariifsete soodustuste kava (GSP)[5]. Tuleb märkida, et 2014. aasta juulis Lääne-Aafrika riikidega sõlmitud majanduspartnerlusleping ei ole veel jõustunud.

Arvesse tuleks võtta ka Guinea geopoliitilisi suundumusi, mis võivad rändeküsimusi mõjutada.

[2] Tagasisaatmise määr on pärast liidust lahkumise korraldust tegelikult tagasi saadetud kolmanda riigi kodanike arv protsendina nende kolmanda riigi kodanike arvust, kelle suhtes on tehtud tagasisaatmisotsus.

[3] Tagasipöördumistunnistuste väljastamise määr on kolmandate riikide väljastatud reisidokumentide arv protsendina liikmesriikide esitatud tagasivõtutaotluste arvust.

[4] Partnerlusleping ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide organisatsiooni liikmete vahel (ELT L, 2023/2862, 28.12.2023).

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 978/2012 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 732/2008 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 303, 31.10.2012, lk 1).

Eespool öeldut arvesse võttes leitakse, et hoolimata komisjoni sammudest koostöö parandamiseks ning arvestades ELi üldisi suhteid Guineaga, ei ole Guinea koostöö ELiga tagasivõtmise valdkonnas piisav ja on vaja võtta meetmeid.

- **Viisameetmed**

Meetmete kohaldamisala

Nõukogu rakendusotsusega tuleks ajutiselt peatada viisaeeskirja teatavate sätete kohaldamine Guinea kodanike suhtes. Peatamist ei tohiks siiski kohaldada direktiivi 2004/38/EÜ[6] kohaldamisalasse kuuluvate (liikuvate) ELi kodanike Guinea kodanikest pereliikmete ja selliste kolmandate riikide kodanike Guinea kodanikest pereliikmete suhtes, kellel on ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt asjaomase kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne ELi kodanike vastava õigusega.

Viisameetmete sisu

Kuna Guinea ei ole teinud tagasivõtmise valdkonnas piisavalt koostööd, siis on põhjendatud kõigi viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktis a osutatud artiklite kohaldamise ajutine peatamine: tõendavate dokumentide esitamise nõuetest loobumise võimaluse peatamine artikli 14 lõikes 6 osutatud viisataotlejate puhul; artikli 23 lõikes 1 osutatud üldise 15 kalendripäeva pikkuse taotluse läbivaatamise perioodi peatamine (mis seetõttu välistab ka reegli, et nimetatud ajavahemikku võib pikendada kuni 45 päevani ainult üksikjuhtudel, ja tähendab, et tavapärase menetlemisperioodi pikkuseks saab 45 päeva); artikli 24 lõigete 2 ja 2c kohaste mitmekordsete viisade väljaandmise peatamine ning diplomaatilise passi või teenistuspassi kasutajate puhul artikli 16 lõike 5 punkti b kohase viisatasust loobumise võimaluse peatamine.

Viisameetmete kohaldamisaeg

Viisaeeskirjas on sätestatud, et viisameetmeid kohaldatakse ajutiselt, kuid ei ole kohustust märkida rakendusotsuses nende meetmete kohaldamise konkreetset ajavahemikku. Viisaeeskirja artikli 25a lõike 6 kohaselt peab komisjon siiski pidevalt hindama edusamme tagasivõtmise valdkonnas tehtavas koostöös vastavalt viisaeeskirja artikli 25a lõikes 2 sätestatud näitajatele, mille hulka kuuluvad abi liikmesriikide territooriumil ebaseaduslikult viibivate isikute tuvastamisel, reisidokumentide õigeaegne väljaandmine ja tagasisaatmisoperatsioonide korraldamine. Komisjon annab aru selle kohta, kas kõnealuse kolmanda riigiga tagasivõtmise valdkonnas tehtavas koostöös on esinenud olulisi ja püsivaid edusamme ning võib muu hulgas ja võttes arvesse ELi üldiseid suhteid kõnealuse kolmanda riigiga võtta tagasi nõukogus vastu võtmata ettepaneku või esitada nõukogule ettepaneku rakendusotsus kehtetuks tunnistada või seda muuta. Seevastu kui tagasivõtukoostöö on jätkuvalt ebatõhus, kaalub komisjon viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktis b ette nähtud mehhanismi teise etapi käivitamist.

[6] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

Viisaeeskirja artikli 25a lõike 7 kohaselt esitab komisjon hiljemalt kuus kuud pärast rakendusotsuse jõustumist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse kolmanda riigi edusammude kohta tagasivõtmise valdkonnas tehtavas koostöös.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Kavandatav otsus on kooskõlas viisaeeskirjaga, milles on sätestatud ühise viisapoliitika ühtlustatud normid liikmesriikide territooriumil 180 päeva pikkuse perioodi jooksul kuni 90-päevaseks kavandatud viibimiseks antavate viisade menetluste ja tingimuste kohta.

EL edendab ühistel väärtustel ja kohustustel põhinevat rände ja sundrände terviklikku lähenemisviisi. 2024. aasta mais vastu võetud rände- ja varjupaigalepe, millega on ette nähtud terviklik lähenemisviis, millega kindlustada ja integreerida ELi põhilised meetmed rände-, varjupaiga-, piirihaldus- ja integratsioonipoliitika valdkonnas, on ühe põhiprintsiibina lõiminud rände rahvusvahelistesse partnerlussuhetesse, et vältida ebaseaduslikku riigist lahkumist, võidelda rändajate smugeldamisega, teha tagasivõtmise vallas koostööd ja propageerida seaduslikke võimalusi riiki siseneda.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheline koostöö liikmesriigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasivõtmise valdkonnas on ELi välispoliitika oluline osa. Selliste kõikehõlmavate partnerlussuhete süvendamiseks ja kolmandate riikide täieliku koostöö tagamiseks on Euroopa Ülemkogu kutsunud püsivalt ELi üles kasutama kõiki võimalikke vahendeid, sh arengukoostööd, kaubandust ja viisameetmeid[7]. Viisaeeskirja artiklis 25a on sätestatud, et piiravate viisameetmete kaalumisel peab komisjon võtma arvesse ELi üldisi suhteid asjaomase kolmanda riigiga, sealhulgas rände valdkonnas.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009 (millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)) artikli 25a lõike 5 punkt a.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud meetmed, millega püütakse parandada Guinea koostööd ELis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasivõtmisel, on taotletava eesmärgiga proportsionaalsed. Need meetmed ei piira viisataotlejate võimalust viisat taotleda ja saada, vaid hõlmavad viisamenetluse teatavaid aspekte. Lisaks sellele jäetakse käesoleva otsuse kohaldamisalast välja teatavad isikute kategooriad.

[7] EUCO 22/21 (17)

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ei kohaldata.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ei kohaldata.

- **Mõjuhinnang**

Ei kohaldata.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Kavandatud meetmed ei mõjuta võimalust viisat taotleda ja saada ning nende kohaldamisel järgitakse taotlejate põhiõigusi, eelkõige austust perekonnaelu vastu.

4. MÕJU EELARVELE

Ei kohaldata.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ei kohaldata.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Artiklis 1 on määratletud kavandatud rakendusotsuse kohaldamisala.

Lõigetega 1 ja 2 on nähtud ette, et seda kohaldatakse ainult selliste Guinea kodanike suhtes, kellelt nõutakse viisat, ja mitte nende suhtes, kes on määruse (EL) 2018/1806 artikli 4 või 6 alusel viisanõudest vabastatud.

Lõikega 3 on jäetud kavandatava otsuse kohaldamisalast välja viisataotlejad, kes on direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmed, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

Lõikes 4 on täpsustatud, et kavandatav otsus ei mõjuta liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.

Artiklis 2 on sätestatud, et kavandatud otsuse kohaldamisalasse kuuluvate Guinea kodanike suhtes peatatakse ajutiselt viisaeeskirja järgmiste sätete kohaldamine:

– liikmesriikide võimalus loobuda nõudest, et esitada tuleb kõik tõendavad dokumendid. See tähendab, et kõik taotlejad peavad iga taotlusega esitama kõik dokumendid, mis tõendavad riiki sisenemise tingimuste täitmist, nagu on sätestatud Schengeni piirieeskirjades;

– liikmesriikide võimalus mitte nõuda viisatasu diplomaatilise passi ja teenistuspassi kasutajatelt. Selle taotlejate kategooria suhtes kohaldatakse tavapärast viisatasu summas 90 eurot;

– tavapärane menetlemisaeg 15 päeva taotluse kohta otsuse tegemiseks. See tähendab, et liikmesriikidel on taotluste kohta otsuse tegemiseks aega 45 päeva;

– mitmekordse viisa andmise eeskirjad. See tähendab, et põhimõtteliselt antakse ainult ühekordseid viisasid.

Artikkel 3 sisaldab kavandatud otsuse adressaatide, s.o asjaomaste liikmesriikide loetelu.

2025/0228 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega peatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine Guinea suhtes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri),[8] eriti selle artikli 25a lõike 5 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 810/2009 artikli 25a lõike 2 alusel hinnati Guinea ja liikmesriikide vahelist koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel ning leiti, et Guinea ei tee piisavalt koostööd. Tagasivõtmise valdkonnas tehtava koostöö kõigis etappides on vaja teha märkimisväärseid edusamme, sealhulgas tagada, et Guinea teeb kooskõlas tagasivõtukokkuleppega viivitusteta, prognoositaval viisil ja tegelikult koostööd isikute tuvastamise, tagasipöördumistunnistuste väljaandmise ja tagasisaatmisoperatsioonide vallas.

(2) Liikmesriikide territooriumil ebaseaduslikult viibivate Guinea kodanike tuvastamisel ja tagasisaatmisel esineb püsivaid probleeme, mis on tingitud sellest, et Guinea ametiasutused ei reageeri dokumenteeritud ja dokumenteerimata isikute tagasivõtutaotlustele ega võta asjakohaseid järelmeetmeid, samuti esineb raskusi tagasipöördumistunnistuste väljastamisel, kuivõrd neid ei esitata sageli isegi juhul, kui kodakondsus on eelnevalt kinnitatud, ning regulaar- ja tšarterlendude teel tagasisaatmisoperatsioonide korraldamisel. Seoses nende probleemidega tuleks arvesse võtta ka seda, et määruse (EÜ) nr 810/2009 artikli 25a lõike 2 alusel hinnatud riikide hulgas on Guinea ebaseaduslike liitu saabujate arvu poolest suuruselt kaheksas ning tekkinud on tagasivõtmisjuhtumite märkimisväärne kuhjumine.

(3) Võttes arvesse mitmesuguseid meetmeid, mida komisjon on seni võtnud, et parandada Guinea koostööd tagasivõtmise valdkonnas, ning liidu üldisi suhteid kõnealuse kolmanda riigiga, leiab komisjon, et Guinea ei tee piisavalt koostööd ja seetõttu on vaja võtta meetmeid.

(4) Seetõttu tuleks ajutiselt peatada määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine selliste Guinea kodanike suhtes, kelle suhtes kehtib Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1806[9] kohane viisanõue. Selle eesmärgiks on kutsuda

[8] ELT L 243, 15.9.2009, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

[9] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1806, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid,

Guinead üles võtma meetmeid, mida on vaja tagasivõtmise valdkonnas tehtava koostöö parandamiseks.

(5) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 810/2009 artikli 25a lõike 5 punktiga a on asjakohane peatada tõendavate dokumentide esitamise nõuetest loobumise võimalus artikli 14 lõikes 6 osutatud viisataotlejate puhul, peatada artikli 23 lõikes 1 taotluse läbivaatamiseks ette nähtud üldine 15 kalendripäeva pikkune ajavahemik (mis ühtlasi tähendab, et nimetatud ajavahemikku ei pikendataks kuni 45 päevani enam ainult üksikjuhtudel, vaid tavapärase menetlemisperioodi pikkuseks saakski 45 päeva), peatada artikli 24 lõigete 2 ja 2c kohaste mitmekordsete viisade väljaandmine ning peatada diplomaatilise passi ja teenistuspassi kasutajate puhul artikli 16 lõike 5 punkti b kohane viisatasust loobumise võimalus.

(6) Käesolev otsus ei tohiks mõjutada seda, kuidas kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/38/EÜ,[10] millega laiendatakse vaba liikumise õigust pereliikmetele nende kodakondsusest olenemata, kui nad ühinevad liidu kodanikuga või on temaga kaasas. Käesolevat otsust ei tohiks seega kohaldada direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmete suhtes, kellel on liidu ja kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

(7) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed ei tohiks mõjutada kohustusi, mis liikmesriikidel on rahvusvahelise õiguse kohaselt muu hulgas rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide asukohariigina või selliste rahvusvaheliste konverentside võõrustajariigina, mille on kokku kutsunud ÜRO või muud liikmesriikides asuvad rahvusvahelised valitsustevahelised organisatsioonid. Seega ei tohiks peatamist kohaldada viisat taotlevate Guinea kodanike suhtes juhul, kui viisa andmine on vajalik selleks, et liikmesriigid saaksid täita oma kohustusi selliste organisatsioonide asukohariigina või selliste konverentside võõrustajariigina.

(8) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev otsus põhineb Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast seda, kui nõukogu on käesoleva otsuse kohta otsuse teinud, kas ta rakendab seda oma õiguses.

(9) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ[11]; seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(10) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu[12] (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete

---

kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (kodifitseeritud tekst) (ELT L 303, 28.11.2018, lk 39), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj.

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

11 Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni acquis' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

12 ELT L 176, 10.7.1999, lk 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ[13] artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.

(11) Šveitsi puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu[14] (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ[15] artikliga 3.

(12) Liechtensteini puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli[16] (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL[17] artikliga 3.

(13) Küprose puhul on käesolev otsus akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevat otsust kohaldatakse selliste Guinea kodanike suhtes, kelle suhtes kehtib viisanõue vastavalt määrusele (EL) 2018/1806.

2. Käesolevat otsust ei kohaldata selliste Guinea kodanike suhtes, kes on viisanõudest vabastatud määruse (EL) 2018/1806 artikli 4 või 6 alusel.

3. Käesolevat otsust ei kohaldata selliste Guinea kodanike suhtes, kes taotlevad viisat ja kes on direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmed, kellel on liidu ja kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

---

13 Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

14 ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

15 Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni acquis' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1). http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

16 ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

17 Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

4. Käesolevat otsust kohaldatakse, ilma et see mõjutaks neid juhtumeid, kui liikmesriiki seob rahvusvahelisest õigusest tulenev kohustus, eelkõige:

a) rahvusvahelise valitsustevahelise organisatsiooni asukohariigina;

b) ÜRO või liikmesriigis asuvate muude rahvusvaheliste valitsustevaheliste organisatsioonide kokku kutsutud või nende egiidi all toimuva rahvusvahelise konverentsi võõrustajariigina;

c) privileege ja immuniteete kehtestava mitmepoolse lepingu alusel;

d) tulenevalt Püha Tooli (Vatikan) ja Itaalia vahel 1929. aastal sõlmitud lepingust (Lateraani pakt), nagu seda on viimati muudetud.

Artikkel 2

Ajutiselt peatatakse määruse (EÜ) nr 810/2009 järgmiste sätete kohaldamine:

a) artikli 14 lõige 6;

b) artikli 16 lõike 5 punkt b;

c) artikli 23 lõige 1;

d) artikli 24 lõiked 2 ja 2c.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Belgia Kuningriigile, Bulgaaria Vabariigile, Tšehhi Vabariigile, Saksamaa Liitvabariigile, Eesti Vabariigile, Kreeka Vabariigile, Hispaania Kuningriigile, Prantsuse Vabariigile, Horvaatia Vabariigile, Itaalia Vabariigile, Küprose Vabariigile, Läti Vabariigile, Leedu Vabariigile, Luksemburgi Suurhertsogiriigile, Ungarile, Malta Vabariigile, Madalmaade Kuningriigile, Austria Vabariigile, Poola Vabariigile, Portugali Vabariigile, Rumeeniale, Sloveenia Vabariigile, Slovaki Vabariigile, Soome Vabariigile ja Rootsi Kuningriigile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja